

NS Spravodaj

NSDAP/AO : PO Box 6414

Lincoln NE 68506 USA

www.nsdapao.org

#1154

27.04.2025 (136)

Hitler vo vojne : Čo sa *skutočne* stalo ?

A.V. Schaerffenberg

Časť 1

Predslov vydavateľa

Hitler vo vojne: Čo sa naozaj stalo? je v podstate rozšírené vydanie knihy *Adolf Hitler: Hitler Hitler: Hitler Hitler: Bungling Amateur or Military Genius?*, vydané v roku 2003.

Fascinujúce, kontroverzné a dokonca *odvážne* najlepšie vystihuje toto jedinečné revizionistické dielo. Pre ešte väčšiu zábavnosť bolo pridaných sedemdesiat originálnych ilustrácií z Tretej ríše.

Samozrejme, knihy o histórii píšú víťazi. Čím väčšia a krvavejšia vojna, tým väčšia démonizácia porazeného nepriateľa. Platí to najmä vtedy, keď vo vlastnej skrini nechýbajú kostlivci.

Niet divu, že o vodcovi národno-socialistického Nemecka sa všeobecne nepriznáva nič pozitívne. Spomína sa jeho kaprálska hodnosť v prvej svetovej vojne, ale jeho záslužná bojová služba sa ignoruje. Jeho pohľadnice nie sú žiadnym tajomstvom, ale len málo ľudí skutočne videlo jeho úžasné obrazy.

Kedysi sa na Džengiz Chána pozeralo podobne. Dnes je v Mongolsku národným

hrdinom rovnako ako Napoleon vo Francúzsku. Postoje sa menia v priebehu storočí.

Keď o tom tak premýšľam: Nežijeme v novom storočí, ba dokonca v novom tisícročí?

Neukazujú nám dejiny, že dnešné evanjelium sa zajtra stane poverou a dnešné kacírstvo zajtra pravdou?

Ako mohol človek, *ako ho prezentovala nepriateľská propaganda*, dosiahnuť to, čo urobil? Dostal sa k moci napriek nedostatku titulov, hodností a peňazí, obnovil rozvrátené hospodárstvo a šesť rokov zadržiaval polovicu sveta! *To všetko by nedokázal žiadny šialenec!*

Každopádne, toto veľmi "politicky nekorektné" spracovanie najväčšieho ozbrojeného konfliktu vo svetových dejinách určite vyvolá niekoľko obočí. A povzbudí otvorených čitateľov, aby sa sami pustili do hľadania toho nepolapiteľného klenotu známeho ako pravda!

Úvod: Zlé skutky

Zlé skutky povstanú, aj keď ich celá zem zviditeľní pred ľudskými očami."

William Shakespeare, *Hamlet*

Snáď s výnimkou ukrižovania sa žiadna iná udalosť v dejinách ľudstva nestala predmetom toľkých kníh, celovečerných filmov a televíznych programov ako druhá svetová vojna. Prečo? Neuplynie deň, aby sa verejnosti nepripomínal "holokaust" a jeho historické asociácie. Žiadny iný konflikt sa nepribližuje takej obrovskej pozornosti. Bola to podľa marxistického židovského spisovateľa Studsa Terkela "dobrá vojna" - čiernobiely, jednoznačný boj Dobra proti Zlu? Alebo národnosocialistický *gauleiter* Julius Streicher správne definoval jej výsledok z pohľadu povojnového Norimberského procesu ako "triumf svetového židovstva"? Čím možno vysvetliť obrovské množstvo materiálov o druhej svetovej vojne oproti prakticky všetkým ostatným témam?

Možno preto, že to nebola ani tak svetová vojna, ako skôr svetová *revolúcia*. Tak ako americká, francúzska a ruská revolúcia - každá s globálnym dosahom -, aj nemecká revolúcia zmenila svet. Americký novinár Douglas Brinkley ju ako očitý svedok opísal takto: "Nikdy predtým svetové dejiny nepriniesli niečo také ako národno-socialistickú revolúciu v roku 1933 - takú bez vonkajších prejavov iných revolúcií. Bez krviprelievania, presná, definitívna a rýchla. Ak nejaká revolúcia niekedy dokázala svoje morálne opodstatnenie tým, ako spravodlivo sa uskutočnila, potom je to nemecká revolúcia z roku 1933 pod prezieravým, ener-

gickým a úspešným vedením ľudového kancelára Adolfa Hitlera."

Pravda, boj o moc bol relatívne nekrvavý, napriek politickým vraždám približne 240 súdruhov z NSDAP. Tretej ríši bolo dopriate len šesť rokov neľahkého mieru, kým sa 1. septembra 1939 začala jej vojenská etapa. Revolúcia sa vlastne začala už dávno predtým, keď Adolf Hitler v roku 1920 prvýkrát verejne vyhlásil svoj národnosocialistický program. Toto vyhlásenie bolo v podstate vyhlásením vojny medzinárodnému židovstvu a všetkým jeho dielam. Nepriatelia, ktorým vtedy čelil ako politický vodca, boli rovnakého druhu ako tí, ktorým čelil neskôr ako vojnový veliteľ.

Jeho "filozofia života", ako ju sám opísal, zasiahla samotné základy ekonomického otroctva a rasovej smrti, ku ktorej bolo pohanské ľudstvo, otupené materializmom a propagandou, ťahané. Preto sa proti nemu zdvihla celosvetová reakcia. Začalo sa to v Nemecku, politicky (prostredníctvom etablovaných strán), potom fyzickým násilím (komunistický teror), po ktorom nasledovali právne kroky (keď bola NSDAP zakázaná). Keďže tieto opatrenia nedokázali zabrániť Hitlerovmu zvoleniu k moci, reakcia sa medzinárodne vystupňovala k hospodárskym sankciám, mediálnej agitácii a k poslednej metóde, ku ktorej sa tyrani vždy uchýľujú, k vojenskej akcii.

Viac ako šesťdesiat rokov po jej skončení v roku 1945 prakticky každá ukážka z tohto rozsiahleho korpusu literatúry o druhej svetovej vojne s dogmatickou naliehavosťou opakuje, že Adolf Hitler vyvolal nepriateľstvo, aby si podmanil svet, ktorého národy chceli žiť len v mieri. Jeho jediným cieľom po získaní moci, čo sa mu podarilo terorizovaním, bolo čo najskôr uskutočniť vojenskú agresiu. Šikanoval malé, bezbranné národy, ako napríklad Poľsko a Československo, potom premohol Francúzsko len preto, že sa na vojnu dlho pripravoval, zatiaľ čo samotní Francúzi boli príliš poddajní, aby sa postavili na odpor, hoci boli hrdinami odboja. Führer sa čoskoro stretol so svojim súperom vo Winstonovi Churchillovi.

Frustrovaný neschopnosťou prekonať nezlomného ducha demokracie v Británii, Hitler nerozumne vytvoril druhý front útokom na Rusko. Spočiatku mali Nemci len šťastie, pri Stalingrade boli porazení v dôsledku Hitlerovho amatérskeho zasahovania do profesionálnych stratégií jeho generálov. Šialene vyhlásil vojnu Spojeným štátom, ktorých prezident sa tak usiloval o svetový mier. Führerove fantastické omyly nevyhnutne viedli k invázii v Normandii a takmer o rok neskôr priznal svoju vojnovú vinu tým, že radšej spáchal samovraždu, než aby sa obhajoval v spravodlivom procese v Norimbergu.

Hitler zvíťazil predovšetkým preto, že jeho antisemitské šialenstvo prinútilo špičkových nemeckých vedcov, z ktorých väčšina boli Židia, emigrovať na Západ, kde neochotne vyvinuli atómovú bombu pre USA. Jeho snaha vyhladiť neškodných európskych Židov, ktorých používal ako nevinných obetných baránkov za

zaslúžené nemecké choroby, odklonila od vojny životne dôležitý materiál a ľudské sily, čím zabezpečila porážku. Ak by Nemci zvíťazili, všetci ostatní na Zemi by boli buď zotročení, alebo vyvražení.

Nevyčísliteľné tisíce kníh, televíznych programov a filmov, ktoré opakujú túto jednotnú verziu druhej svetovej vojny, sa stále produkujú. Všetky vojenské úspechy Spojencov sú v týchto jednostranných dejinách vždy vykresľované ako "hrdinské víťazstvá", zatiaľ čo akýkoľvek nemecký úspech je odsudzovaný ako "zverstvo". Situáciu výstižne definoval populárno-vedecký spisovateľ John Anthony West. "Keďže dejiny takmer všetkého píšú víťazi," píše, "je vždy ťažké odhadnúť, posúdiť, niekedy dokonca vedieť, že sa nejaká bitka odohrala alebo že sa odohráva. Víťazi majú možnosť prekrúcať, skresľovať alebo ignorovať všetko, čo nepodporuje ich 'oficiálnu' verziu, a aj to robia. Práve táto verzia sa šíri v školách a prostredníctvom mainstreamových médií. Výsledkom je, že verejnosť dostáva a vo všeobecnosti prijíma ako nominálnu hodnotu to, čo ju naučili.

West, ktorý nie je priateľom národného socializmu, sa však dotkol problému: všeobecne uznávaná história druhej svetovej vojny je "príbehom víťaza". Spojenecká, alebo lepšie povedané, *židovská* verzia tohto svetového konfliktu od roku 1945 dominuje vo všetkých informačných kanáloch. Cieľom tejto knihy ako takej je predstaviť druhú stranu príbehu, ktorú sa nikto nesmie dozvedieť. Je to "cisárove nové šaty" našej doby. Spomenúť pravdu o Hitlerovi je vrcholom politickej nekorektnosti a v mnohých údajne civilizovaných krajinách vás dostane za mreže. V priebehu roka 2005 si britský historik David Irving začal v Rakúsku odpykávať trinásťročný trest odňatia slobody "za popieranie holokaustu", čo je jedna z viacerých takýchto obetí, ktoré sú uvedené v 17. kapitole.

V Spojených štátoch sa autori, ktorí sa pokúsia čo i len o nestranný opis národného socializmu, nikdy nedočkajú vydania svojich diel v mainstreamových vydavateľstvách. Príkladom je vyššie spomínaný uväznený Irving. Pred jeho uväznením na základe obvinenia z vyvracania faktov bola jeho kniha o Dr. Josephovi Goebbelsovi, jednej z vedúcich osobností Tretej ríše, prijatá do vydania veľkou newyorskou firmou St. Martin's v roku 1995. Doslova v čase, keď sa jej stránky kotúľali z tlače, na spoločnosť verejne a úspešne tlačili židovské skupiny, najmä Liga proti hanobeniu B'nai B'rith, aby pozastavila výrobu Irvingovej knihy. Dôvodom boli dôkazy, ktoré spochybňovali údajné vyhladenie šiestich miliónov Židov národnými socialistami počas druhej svetovej vojny.

Koncom 80. rokov 20. storočia členovia Ligy na obranu Židov spálili celý sklad s výtlčkami knihy *Mýtus 20. storočia* od Alfreda Rosenberga, národnosocialistického filozofa, a neskôr sa verejne pochválili svojím podpaľačstvom. Niet divu, že väčšina ľudí má na druhú svetovú vojnu skreslený, protihitlerovský pohľad. Nielenže sa im bráni spoznať verziu národného socializmu; sústavne sa im

predkladajú priehládne nepriateľské, emocionálne vykonštruované, historicky nepravdivé filmy ako *Schindlerov zoznam* a *Zachráňte vojaka Ryana*, ktoré natočili väčšinou židovskí producenti (t. j. Steven Spielberg). Títo propagandisti zo svojej podstaty zjavne nie sú schopní ponúknuť nezaujatý pohľad na vojnu alebo čokoľvek iné, čo sa dotýka židovských záujmov. "Hitlerovo peklo", populárny dvojdielny l.p. vydaný koncom 50. rokov a v čase písania tohto článku stále dostupný na audiokazetách, obsahuje originálne nahrávky národnosocialistickej hudby a prejavov popretkávané anglicky hovoriacim rozprávačom, ktorý svojim poslucháčom hovorí: "Keby Hitler tlačil na pílu trochu iným smerom, mohol vyhrať a vy a ja a všetky naše rodiny by sme potom strašne zomreli." Na tej istej nahrávke sa nachádzajú úryvky z Vüdcovho prejavu, v ktorom hovorí: "Ak slabí a bojazliví ľudia nechcú mať nič spoločné s naším Hnutím, vždy sa môžeme spoľahnúť na mládež, ktorá bude stáť na našej strane." Jeho výrok v nemčine však zostáva nepreložený, zatiaľ čo americký rozprávač o tejto vete z Hitlerovho prejavu hovorí: "Kričí po krvi!"

Na inej podobnej komerčnej nahrávke ("Sounds of the Third Reich"), ktorá bola masovo produkováaná pre verejnú spotrebu, je v preklade reč vodcu národnosocialistického robotníctva Dr. Roberta Leya: "Židia sú Božou pomstou svetu!" Dr. Ley v skutočnosti povedal: "Boh Židov je bohom pomsty" - čo je vzhľadom na tu skúmanú tému mimoriadne vhodný výrok.

Takéto zjavné a zámerné skresľovanie informácií absolútne dominuje všetkým verejným informáciám o druhej svetovej vojne od roku 1945. Každého, kto sa pokúsi poukázať na takéto lži, jednoducho nepustia k slovu alebo ho odmietnu ako "popierača holokaustu". Všetky televízie a veľké vydavateľstvá sú navždy uzavreté kritikom politicky korektných verzií minulosti, najmä všetkého, čo súvisí s Hitlerom. Nikto sa nesmie dozvedieť nič, čo sa týka národného socializmu, ak to predtým neprešlo filtrom zaujatého nepriateľstva, ktoré siaha až do začiatku 20. storočia.

Herec Erich von Stroheim viac ako dve desaťročia dramaticky stvárňoval stereotypného nemeckého militaristu s monoklom a duelovou jazvou v desiatkach amerických celovečerných filmov. Hollywoodski publicisti ho označovali pravým orwellovským spôsobom ako "muža, ktorého milujete, aby ste ho nenávideli". Von Stroheim nezmeniteľne zobrazoval najprv pruských, potom nacistických dôstojníkov ako strnulo arogantných, krutých a zákerných pre celé generácie Američanov s vymytými mozgami, ktorí prijali jeho podlé charaktery ako autentické zobrazenia. Prakticky nikto z jeho divákov si neuvedomil, že "von Stroheim" bol v skutočnosti uvedený v *Encyclopaedia Judaica* z roku 1967 ako Žid, jeho "von" bolo súčasťou falošného divadelného mena. Žid Otto Preminger pokračoval vo von Stroheimovej tradícii v 50. a 60. rokoch a upevňoval stereotyp

sadistického nacistického monštra hodného iba smrti. Samotného Hitlera najčastejšie stvárňoval ďalší židovský herec Luther Adler.

V skratke povedané, po prvej svetovej vojne sa Židia zmocnili prakticky neobmedzenej moci nad Nemeckom, ktoré bolo zničené porážkou. V roku 1933 ich Hitler vyhnal. V obave, že by jeho príklad mohli nasledovať aj iné národy, ho vyhnaní Židia vykreslili ako najväčšie zlo, ktoré si zaslúži zničenie. V dôsledku toho má väčšina ľudí úplne skreslený pohľad na druhú svetovú vojnu vo všeobecnosti a na národný socializmus zvlášť. A to preto, že pôvodcovia tohto vytvoreného obrazu sú silne investovaní - politicky a finančne - do jeho všeobecného prijatia. Aby sme si boli istí, ich životy a svet, ktorý si vymysleli, absolútne závisia od tejto vzájomne odsúhlasenej fikcie.

Inými slovami, ak je ich prijatá verzia vojny nepravdivá, potom je celý rámec našej civilizácie, ako sa vyvíjala od roku 1945, postavený na lži. Jej odhalenie podkopáva základy modernej spoločnosti. Ľudové, násilné odmietnutie všetkých politických a informačných autorít, ktoré prosperujú na svojich klamstvách o národnom socializme, je nevyhnutným dôsledkom. Čo sa stane, keď generácie nežidov na celej našej planéte, ktoré boli vychovávané k sympatiám so Židmi ako veľkými obeťami druhej svetovej vojny, nakoniec uznajú, že boli naopak jej podnecovateľmi a páchali jej najhoršie zverstvá? Ako budú títo prebudení pohania reagovať po tom, ako budú môcť sledovať stupňovanie dôsledkov zla z tohto konfliktu až do svojej doby? Všeobecné prebudenie židovskej nadvlády na všetkých cestách moci by sa mohlo premeniť na *fuor Caucasoidus*, ktorého dopad na súčasnú civilizáciu by nebol o nič menej ničivý ako germánske nájazdy, ktoré pred pätnástimi storočiami zničili zdegenerovanú Rímsku ríšu.

Hoci táto stručná história nie je ničím viac než len prehľadným prehľadom európskeho divadla druhej svetovej vojny, je jednou z prvých svojho druhu. Jej objavenie sa po desaťročiach neutíchajúceho nepriateľstva voči národnosocialistickým názorom a ich flagrantného potláčania je samo osebe svedectvom ich vrodenej a silnej platnosti. V poslednom liste svojmu synovi Haraldovi Dr. Joseph Goebbels z horiacich ruín Berlína napísal: "Jedného dňa sa lži rozpadnú samé od seba a pravda opäť zvíťazí. To bude okamih, keď sa budeme týčiť nad všetkými, čistí a bez poškvrny, akí sme sa vždy snažili byť a akí sme verili, že sme" (28. apríla 1945).

Cieľom je konfrontovať aspoň niektoré z tých najzjavnejších falzifikátov, ktoré sa stále všeobecne považujú za nespochybniteľné fakty. Oficiálne dejiny druhej svetovej vojny napísali tí, ktorí v Norimbergu obesili jej skutočných hrdinov. Kniha *Hitler vo vojne* predstavuje ich pohľad na tento konflikt. A pokúša sa vyvrátiť niektoré z najhorších skreslení o Hitlerovi, ktoré široká verejnosť prehltna ako historické sväté písmo.

NSDAP/AO je najväčšia na svete Dodávateľ národnej socialistickej propagandy!

Tlačené a online periodiká v mnohých jazykoch

Stovky kníh v mnohých jazykoch

Stovky webových stránok v mnohých jazykoch

